

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

5 Ndc 26/2011

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Ing. M. T.**, zastúpenej Č., proti odporcovi **S.**, IČO : X., zastúpenému Dr. V. B., **o zaplatenie zaplatenie 3 817,31 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 4 C 70 /2011, o návrhu navrhovateľky na prikázanie veci vecne a miestne príslušnému súdu v Bratislave, z dôvodu vhodnosti , takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci sp.zn. 4 C 70/2011 Okresného súdu Rožňava vecne a miestne príslušnému súdu v Bratislave **sa nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh navrhovateľky na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti. Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že za dôvod vhodnosti považoval skutočnosť hospodárnosti konania, keďže jej bydlisko ako aj prechodné bydlisko právneho zástupcu odporcu je v B..

Odporca s návrhom na prikázanie veci nesúhlasil, mal za to, že prikázanie veci inému súdu nie je vhodné ani hospodárne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v zmysle § 12 ods. 3 O.s.p. a rozhodol, že návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Rožňava sp.zn. 4 C 70/2011 vecne a miestne príslušnému súdu v B. sa nevyhovuje, lebo neboli zistené zákonné predpoklady navrhovaného opatrenia podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

V zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Dôvody vhodnosti pre prikázanie veci inému súdu sú také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným ako príslušným súdom.

Postup podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je výnimkou zo zásady, že konanie sa vedie na súde, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonných kritérií. Skutočnosti, ktoré odôvodňujú odňatie veci z dôvodu vhodnosti príslušnému súdu a prikázanie inému súdu sa musia vyznačovať určitou mimoriadnosťou, pretože takýto postup je súčasne výnimkou z ústavne garantovanej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi .

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval návrh navrhovateľky na prikázanie veci a ňou uvádzané dôvody, za nepostačujúce, nakoľko bydlisko navrhovateľky a prípadne i prechodné bydlisko právneho zástupcu odporcu, ktorý s návrhom nesúhlasil, nepredstavujú takú mimoriadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala nerešpektovanie čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu navrhovateľky na prikázanie veci v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

